

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Papi ígérek

Nagycsütörtök délelőttjén a székesegyházakban áldják meg az egész esztendőben használt szent olajokat, illetve ekkor újítja meg a papság az ígéreteit is. Megyéspástorunk a papság éve kapcsán akkor elmondott gondolataiból idézünk most.

A papot az Isten hívja meg, azaz a pap meghívott és nem pedig önjelölt. A papsághoz nem elég pusztán a vágy, hogy valaki az akar lenni, vagy a hívek azt tartják, hogy a jámbor fiatalnak papnak kellene mennie. A papsághoz alapvető adottságok is kellenek, amelyek elengedhetetlenek. Ilyen például az igen erős idegrendszer, a teljes lelki-fizikai egészség.

Fontos látni, hogy honnan hív az Isten: ebből a világból. A jelentkezők sokszor csonka, apátlan családból származnak, Apátlan világból hívja az Isten a papjait, igen nagy kihívás, hogy ilyen körülmények között a papok tudjanak atyává válni.

Isten szolgálatra hív, a teljes, az örök élet szolgálatára. A papnak a főnöke az Isten. Azaz az Ő szavaira kell figyelnie. Meg kell küzdeni a korszellemmel, ami szeretne bizonyos igazságokat eltörölni, szeretne engedelményeket tenni, a mércét lejjebb engedni. De a papnak nem az a feladata, hogy a világ ízlésének megfelelően éljen, hanem hogy

az Isteni üzenetet közvetítse teljes csorbítatlanságban.

A pap is szembesül azzal a keserű tapasztalattal, hogy önmagában gyenge, esendő, erőfeszítései kevésnek bizonyulnak. Éppen ezért erősíti meg Krisztus mennybemenetele előtt: „Veletek vagyok minden nap a világ végéig”.

Nehéz a helytállás egy olyan korban, amikor a különlegességek érdeklik az embereket, amikor a leg-leg-leg-re kíváncsi mindenki. Ez a szemléletmód tetten érhető akkor is, amikor a nem vallásosak a keresztényektől számon kérik életük vitelét, mert észreveszik annak olykor nem krisztusi oldalait is. De még jelentősebb ez a papok esetében, amikor a papnak kell minden téren a legeslegjobbnek lennie. Ezt az elvárást sokszor a hívek is képviselik. Kérdés: tudunk ennek megfelelni? Sokszor nem. Vigasztal bennünket a mai breviárium olvasmánya: „Mert minden főpapot az emberek közül választanak, és arra rendelik, hogy az Isten tiszteletében képviselje az embereket, ajándékokat és áldozatot mutasson be a bűnökért, mint olyan valaki, aki megértő tud lenni a tudatlanok és a tévelygők iránt, hiszen őrá is gyöngeség nehezedik. Ezért a népért is, saját vétkeiért is áldozatot kell bemutatnia. A tisztséget magától senki sem vállalhatja, csak akit az Isten meghív, mint Áront.” A mai napon eb-

ben a szentmisében erőt kérünk az Istentől, hogy tudjunk alázattal szolgálni, és kérjük a hívek kitartó imádságait is.

A homília után a papok a püspök kérdéseire válaszolva megújították papi ígéreteiket: „Kedves Fiaim! Annak a napnak évfordulóján, amelyen Krisztus az ő apostolait – és minket is – papságában részesített, akarjátok-e megújítani egykor tett ígéreteiteket püspökötök és Isten szent népe előtt? Akartok-e a mi Urunk, Jézus Krisztussal egyre szorosabban összeforrni, és önmagatokról lemondva hozzá teljesen hasonlónak lenni? Akarjátok-e a megváltás hűségese szolgáiként az Eukarisztia szent áldozatát bemutatni, a többi liturgikus cselekményt végezni, és Isten ígését hirdetni? Akarjátok-e Krisztust, mint Fejünket és Pástorunkat követni nem földi javakra vágyakozva, hanem csakis a lelkek iránti szeretettől vezettetve?”

Ezután a püspök a nép imáit kéri: „Ti pedig, kedves Testvéreim, imádkozzatok papjaitokért: árássa el őket az Úr bőséges kegyelmével, hogy legyenek Krisztusnak, az örök Főpapnak hű szolgálói és vezessenek titeket őhöz, üdvösségünk forrásához. Imádkozzatok értem is, hogy hűségesen teljesíthessem az apostoli hivatást, amelyet rám, méltatlan szolgájára bízott az Úr.

Folytatás az utolsó oldalon

Somogyban született, Flandriában (Belgium) tanult Regőczi Istvánt belga pap barátja nevezte először az „Isten vándorának”, amelyet ő maga is olyan találónak vélt, hogy elhatározta, ha írásai könyv alakjában is megjelennek, ezt a címet adja neki: **Az Isten vándora**. Több kötetre terjedő önéletrajzi írásai valóban ezzel a címmel jelentek meg.

A lexikon azzal kezdi bemutatását, hogy „Regőczi István áldozópap, lelki író.” Valóban ez a pontos és tömör meghatározása küzdelmekben és megpróbáltatásokban, majd sikerekben és elismerésekben teli életének. Mindig elsősorban pap volt, és több mint tíz könyvével a katolikus könyvkiadás egyik legolvasottabb írója. Könyvei flamand és francia nyelven is megjelentek.

Amikor sokirányú munkássága talán legjelentősebb eredményeként elkészült Kútvolgyi Engesztelő Mária-kápolnában (Budapest, Szabadság-hegy) bemutatott szentmiséje után kölcsönösen bemutatkoztunk, maga volt a közvetlenség, az őszinte érdeklődés, a mindenkire kisu-gárzó szeretet. Mintha már régről ismerősök lennénk! Részünkről ez valóban így volt, ugyanis már olvastuk könyveit. Alacsony, törékenynek mondható alkata meglepetés volt számunkra és felmerült bennünk: Uram, Istenem! Ez a törékeny alkátú pap az „Isten vándora”, aki gyalog ment Belgiumba, hogy tanulhasson és pap legyen, aki a második világháború vérzivata-

Papok, szerzetesek „viharban” III.

Az Isten vándora

rában hazajött, hogy szolgálatára legyen hazájának; hogy itthon összegyűjtse a szülő, gondviselő nélkül maradt hadiárvékat, fedelet, kenyeret, és keresztény emberré formálást adva nekik. Így lett ő a magyar Don Bosco. Mindezért nem várt semmit, de kapott a politikai hatalomtól internálást majd börtönt. Élete olyan zsúfolt eseményekben, hogy itt csak a legjelentősebbek felsorolására van lehetőség.

Regőczi Istvánt 1943. március 28-án szentelték pappá a belgiumi Brugge-ben, ahol a város ősi, zsúfolásig megtelt Szent Jakab templomában mutatta be első szentmiséjét. Ekkor már könyvei alapján Belgium-szerte ismert volt. Püspöke és mások marasztalása ellenére a még aránylag békés Belgiumból hazatért, mert úgy látta és mondta: „... tudom, hogy otthon nagyobb szükség lesz rám!” Pesterzsébeten, Vácott és Máriabesnyőn volt káplán, és mindenütt árvaotthont hozott létre. Háromszáz árvát formált igaz emberre, akik közül tizen választották a papi hivatást. Egyik árvája szobrászművész lett, aki márványból faragta ki a Lourdesban felállított magyar pietát. Regőczi István árvaotthonai 4 évig léteztek. A kiépülő, magát nép demokráciának nevező kommunista diktatúra 1949. augusztus 5-én az otthonokat megszüntette és Regőczi atyát letartóztatta, majd bebörtönözte,

amelyből 1953-ban szabadult. 1963-ban ismét bebörtönözték, amikor egyik könyve miatt, illegális sajtótevékenység jogcímén 23 hónap szigorított fegyházra ítélték.

Szabadulása után kezdett a Szabadság-hegy oldalában lévő romos Kútvolgyi kápolna átépítésébe, amelyből létrehozta a mai Kútvolgyi Engesztelő Mária-kápolnát és mellette a Tábor-hegy zarándokházat, mindezt a magyarság engesztelő központjává téve. Itt jegyzem meg, hogy szabadlábbon töltött évei alatt 7 templomot épített szolgálati helyein.

A rendszerváltásnak nevezett politikai fordulat szabadabb miliójében mód nyílt arra, hogy hazájában is megismerjék és elismerjék Regőczi István életét és munkásságát. Mielőtt kiüntetései felsorolásával befejezném vitéz Regőczi István – az Isten vándora, c. kanonok, tb. lourdesi káplán, a Szent István Lovagrend lovagja, vasmisés, aki idén lépett 95. életévébe – személye előtt e kis írással történő tisztelgést, hadd adjak hangot annak a hitemnek, hogy addig nincs okunk kétségbe esésre, amíg Isten hazánkat, Mária Országát, ilyen országépítőkkel áldja meg, mint Regőczi István.

Kiüntetései: 1992: Vác díszpolgára; 1997: II. János Pál pápa felkérésére mártírok kanonizálásában legfőbb munkatárs; 1998: Magyar Köztársaság Kiszereztsje (Polgári Tagozat);

Folytatás a következő oldalon

Az olyan szenteket, mint Paolai Ferenc, a mai keresztények nem könnyen értik meg. Aszkézisük „ön-gyilkosságnak” és a világmegvetés tűrhetetlen jelének látszik előttünk. Az őket körülvevő csodák és csodálatos események gyanút ébresztenek bennünk. Egész megjelenésük érthetlenné teszi előttünk, mi csodálnivalót találtunk bennük a korabeli emberek. Mégis cáfolhatatlan, hogy Paolai Ferenc nemcsak a reneszánsz hatalmas pápáira és fejedelmeire, hanem korának keresztényeire is szokatlan hatást gyakorolt.

Ferenc a nápolyi királyság területén a calabriai Paolában született 1426-ban. Szüleire vonatkozóan csak kevés, de jellemző följegyzés maradt ránk. Úgy látszik, nem voltak szegények, és abban a rettegésben éltek, hogy házasságuk gyermektelen marad. Gondjukban Szent Ferenc közbenjárásáért folyamodtak, s kérésük teljesítése esetére meg-

Folytatás az előző oldalról

2000: Regnum Marianum elnökhelyettese; 2002: Vitézzé és a Szent István Lovagrend lovagjává avatják; 2005: Máriás lelkiületéért 90. születésnapján Lourdes tiszteletbeli káplánja; 2009: Magyar Örökség Díj; 2010. február 25: A kommunizmus áldozatainak emléknapján „Parma fidei” (Hit pajzsa) kitüntetését kap, egyúttal megkapja a „Hazámért-Hitemért” érdemérmét és a Zsolnay Manufaktúra Zrt. különdíjaként a „Világ királynője” szobrot.

Dr Varga Győző

Ismeretlen szentjeink

Paolai Szent Ferenc

ígérték, hogy a vágyott gyermeket az ő nevére kereszteltetik. Mikor pedig a még pólyás korú gyermekük megbetegedett, ismét hozzá fordultak, és az anya megígérte: ha meggyógyul, a kis Ferenc egy éven át a ferencesek rendi ruháját fogja viselni.

Amikor Ferenc 13 éves lett, útra kelt a szomszédos városba, hogy fölvetesse magát az ottani ferences kolostorba. Életrajza tudni véli, hogy már itt – nemcsak példás engedelmisségében, hanem számos csodájában is – megmutatkozott a jövődő szent. A remeteélet utáni vágya, ami ugyan Szent Ferentől sem volt idegen, valamint a reneszánsz főpapok fényűző élete fölött érzett undorodása arra készítette Ferencet, hogy már két év múlva elhagyja a kolostori testvéreket, pedig azok nyilvánvalóan megszerették.

Hogy remeteként élhessen, Ferenc a magányba menekült, és végül is magasan a tenger fölött talált egy alkalmas barlangot. Itt élt ezután állandó imádságban és szigorú önmegtagadásban. A hagyomány állítása szerint azonban a vadászok nemsokára fölfedezték és hírét vitték. Ennek az lett az eredménye, hogy rengeteg ember kereste föl, akik nemcsak lelki segítségért folyamodtak hozzá, hanem elsősorban meg akarták osztani pusztai életét. Ferenc ezért kápolnát emelt három kicsi cellával, és így megvetette a „legkisebbek” (minimi) későbbi rendjének alapját. Az újabb tanítványok özöne 1452-ben újabb lé-

pésre kényszerítette. Visszatért Paolába, hogy ott az illetékes cosenzai érsek engedélyével megalapítsa

saját közösségének első igazi kolostorát. Ferenc az építkezést a maga módján „hiteles csodáival” segítette: ha nem volt víz, forrást fakasztott, ha szikla állt az útban, csodával küldte odébb; ha elfogyott a munkások kenyere, megszaportotta az éppen kéznél levő élelmiszert. De csodatevőnk nemcsak ilyen „építő csodákat” művelt, melyekhez hasonlókat más szentekről is elbeszélnek. Ahol csak tehette, csodatevő adományát inkább a szükségét szenvedő emberek javára fordította, betegeket gyógyított és halottakat támasztott életre.

Minden csodánál nagyobb hatással volt azonban környezetére a szent személye és életmódja. A növekvő szerzet kiépítése és vezetése sok gondot okozott, Ferenc mégis a szakadatlan imádság rendíthetetlen nyugalmában élt. Önmagától és övétől kemény önsanyargatásokat és vezeklő életet kívánt: a rend követelményeihez tartozott pl. az egész évre kiterjedő, a nagybőjtökhöz hasonló hústilalom. Mégsem bocsátott ki egyetlen olyan rendelkezést sem, amelyet ne a szeretet határozott volna meg, és ezért szabályai nem voltak elviselhetetlenek. A rá bízott testvérektől ugyanis sohasem kívánta meg azokat a szigorú gyakorlatokat, amelyeket önmagán behajtott. Minden testvérhez figyelmes, sőt gyengéd barátság fűzte, és ezzel a közösséget

Folytatás az utolsó oldalon

Naptár 2010. április hónapra

Április

5.		Húsvéthétfő (vasárnapi miserend)
	19:00	Katekumen csoport összejövedele
7.	18:45	Bibliaóra
10.	7:00	Gyalogos zarándoklat Pécs-Máriagyűd
11.	16:00	Ovis mise
12.	19:00	Egyházközségi képviselőtestület gyűlése
15.		A papság évében egész napos országos papi zarándoklat Esztergomba, Idehaza a szentmise elmarad
18.	8:30	Elsőáldozás
	16:00	Elsőáldozás (katolikus iskola)
21.	18:45	Bibliaóra
24.	15:00	Szeretetláng imaóra
25.	8:30	Búzaszentelés

Május

1.	15:00	Seniorok szentmiséje
	19:00	Taizéi imaóra Újpetrén
2.		Édesanyák napja
	16:30	Rózsafüzértitok-csere, szentségimádás

Folytatás az előző oldalról

mint mindenki szolgálja, lelki-
leg és emberileg ápolta.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a szent egyéniségét kell igazán „csodának” neveznünk, amely fölülmúlja minden csodatettét. Mégis a történetíró előtt igazi és érthetetlen „csodának” azok a jó és intenzív kapcsolatok számítanak, amelyek ezt az egyszerű remetét a reneszánsz nagy, de sajnos kétes hírű pápáihoz és fejedelmeihez fűzték, akik azonban mind jóváhagyták és támogatták Ferenc működését.

Amikor Ferenc megöregedett, szerzetestestvéreit aggasztani kezdte, hogy alapítójuk halála után is tartani tudják-e az állandó hústiltalom külön fogadalmát. Ferenc, látva halála közeledtét, maga köré gyűjtötte

a közösséget, hogy a testvéreket még egyszer utoljára egy különös csodával megerősítse. Ismét izzó parazsat vett a markába, és megmagyarázta nekik, hogy ha Isten iránti szeretetük erős marad, ugyanolyan könnyedséggel teljesíteni tudják a rettegett böjti fogadalmat. Rendkívül gazdag élete végén a szent remete, a szenvedélyes emberbarát 71 éves korában halt meg. Már 1519-ben a szentek közé emelték.

Nekünk pedig élete egy se reg kérdést vet föl. A legnehezebbnek a következő látszik: szentünk miért nem gondolt a legcsekélyebb mértékben sem arra, hogy hiteles istenszeretetének csodatévő erejével hatékonyan megváltoztassa korának egyházát és világát? És miért nem változtatták meg ténylege-

Folytatás az első oldalról

Legyek egyre tökéletesebb képmása köztetek Krisztusnak, a papnak, a jó pásztornak, a tanítómesternek, mindenki szolgájának.

Őrizzen meg minket szeretetében az Úr, és vezessen mindnyájunkat – pásztort és nyáját – az örök életre. Ámen.”

A Szentatya imaszándéka

2010. április hónapra

Általános: Hogy a fundamentalizmusra és végletességre törő minden hajlandóságot ellensúlyozzon a valamennyi hívő közötti kitartó tisztelet, türelem és párbeszéd.

Missziós: Hogy az evangélium miatt üldözött keresztények a Szentlélek éltező erejével kitartsanak Istennek az egész emberiség iránti szeretetét hűségesen tükröző tanúságtételben.

sen életüket sem a pápák, sem a fejedelmek, noha ezt a „csodatevőt” mint Isten jelét biztosan őszinte szívvel szerették, tisztelték és pártfogolták? Minden elszáratott válasz azonban nyilvánvalóan eltakarja a központi titkot, amellyel a haldokló szent szerzetestestvérei szemben találták magukat. Még utolsó csodája sem tudta a mindenre képes istenszeretet hatalmát és kegyelmét olyan erővel bizonyítani előttük, hogy általa saját jövőjük fölül megbizonyosodtak volna.

A Siklói Római Katolikus
Egyházközség kiadványa.

Kereskedelmi forgalomba
nem kerül.

Felelős szerkesztő:
Szép Attila plébános

www.siklosiplebania.hu